

Thế giới từ góc nhìn sáng tạo

Kéo Co

Dương Ngọc Anh

Đường làng vừa hửng nắng. Hai ông cháu đi bên nhau râm rì nói chuyện, một già, một trẻ, ông thì nặng tuổi đời mà cháu như chim non, bỗng họ gặp một toán thanh niên đi ngược lại, cười đùa vui vẻ. Nghe ông cụ hỏi, một người trong toán đứng lại thưa:

- Thưa ông, chúng con đi thi kéo lần hai.

Người thanh niên bên cạnh nhanh nhẩu nói tiếp:

- Thưa ông, bọn họ không khỏe gì hơn chúng con mà còn vắng một người thế mà hôm qua, trong hiệp một, họ kéo chúng con chạy như bay!

Người ông mỉm cười hỏi: “Các cháu kéo như thế nào mà lại thua?”

- Thưa ông, chúng con cố bám trụ vững tại chỗ, ra sức tay hè nhau kéo hết sức mạnh đối phương về phía mình, ấy thế mà cả đội cháu cứ bị kéo xềnh xệch về phía trước. Gay quá!

Người ông lại từ tốn.

- Kéo co nhằm mục đích gì vậy?

Cả bọn cùng đáp:

- Dạ hội diễn thể thao chào mừng ngày 26 tháng 3

Ông bật cười vui: “Không, ông muốn hỏi các cháu kéo cho đạt mục đích nào thì các cháu mới thắng được họ.”

Cậu thanh niên có vẻ là trưởng toán giảng giải: “Thưa ông, nguyên tắc là bám trụ cho chắc để đừng bị đối phương kéo mình đi và dùng tay hết sức kéo họ về phía mình”

- Các cháu đã nắm vững nguyên tắc đó mà vẫn bị thua! Thế có cách nghĩ nào khác không?

Nói đoạn, người ông ghé tai nói nhỏ với cậu trưởng toán mấy câu... Hôm sau gặp lại, cậu thanh niên khoe với ông:

- Thưa ông, hiệp hai chúng con đã thắng.
 - Thắng thế nào?
- Thưa, chúng con kéo họ chạy như bay về phía cuối sân.

- Nghĩa là về phía sau lưng các cháu?
- Vâng ạ.

Tí Phương đứng bên cạnh, nín tay ông : “Ông có bí quyết gì vậy?”.

Phương năm nay đã học lớp 10, mắt sáng, thông minh, ham hiểu biết. Ông nhìn Phương âu yếm:

- Chỉ thay đổi một cách nghĩ! Hãy nghĩ lại rằng mục đích của việc kéo co là kéo đối phương, không phải về phía mình trong lúc mình đứng yên, mà kéo họ cùng chạy về phía sau lưng mình, mục đích đó dễ đạt hơn.

Tối đó tí Phương về nhà dở sách Vật lý lớp 10, mục định luật Newton 3 ra nghiên cứu thì thấy việc tác động lên sự chuyển động của các đối thủ kéo co là ở mặt đất, thông qua chân họ bằng lực ma sát chứ không phải chỉ bằng sức tay, vì vậy vừa kéo đối phương vừa chạy thì dễ hơn là đứng yên mà dùng tay kéo họ.

Tý Phương chạy vào phòng ông tâm sự rồi kết luận:

- Vậy thì có kiến thức khoa học vẫn hơn ông nhỉ!

Ông bảo Phương:

- Đương nhiên cháu phải có những kiến thức cần thiết cho tốt, không có khoa học thì rất bí trong việc giải quyết nhiều vấn đề, nhưng có nhiều khi, chỉ cần đổi một nếp nghĩ, nắm được mục đích sâu xa của sự việc, con người cũng có thể giải quyết vấn đề một cách dễ dàng mà kiến thức *đang có của cháu** không giúp ích được.

“Problems cannot be solved by thinking within the framework in which the problems were created”

Albert Einstein

* BTKS viết thêm cho rõ nghĩa